

LETARG (1) *sb m*

letarg, [**letargum**].

Teksty nie oznaczają é; -å-, [-a-].

sg G letårgu. ◇ [A letargum. ◇ N a. I indecl letargum.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

Stan głębokiego i długotrwałego snu, połączony z utratą świadomości; śpiączka [lethargus – zapomnienie BartBydg; – śpiąca choroba, niemoc, gdy jeden ustawicznie a ustawicznie śpi nie mając żadnej pamięci o przeszłych rzeczach Mącz 189c; – sen niezmierny i nad przyrodzenie, śpik, choroba Calep; śpiączka – lethargus, lethargicus morbus Cn]: [NEdzni á mizerni my ludzie ná świecie/ około práwy [!] zbáwienia náłzego: á práwie owym iestefmy podobni/ ktorzy cierpią niemoc/ co ią Letárgum po Grecku zowią/ my śpiąką názwác możemy. WujPosŚw 1584 492 (Linde); Czyni téż Cebula Letargum (marg) Czyni Letargiam. (–), to iest niemoc ípánia/ ze człowiek vřtáwicznie ípi choćia go budzą. UrzędowHerb 83b; Przeciw niemocy (marg) Spikowi. (–)/ w której vřtáwicznie śpią/ Letargum zową UrzędowHerb 287a.]

Przen: Zapomnienie, zaniedbanie: W nędzy człowiek dořtánie gdy chce poćiefzenia/ Trudno gdy wřzytko k myřli nie řtráćić baczenia. Skąd z letargu řmutnego wrzod řmáczny przychodzi/ Bo řie to zdrowo widźi/ co nabárźiey řzkodźi. SzarzRyt C3v.

Synonimy: gutta, »paraliř wielki«, »śpiąca choroba«, śpiączka, śpik, zachwat, zachwycenie.

Cf LITARIJA

KN